

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:

BARCZA KÁLMÁN. KÁLMÁN SÁNDOR.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk

és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Házi ipar.

Itt a tél! Pihen a nagy természet!

A mint csökken a naptól nyert erőmennyiség: a meleg, azzal arányban hanyatlak a munka földünk életében. A csuszómászók, gyíkok, kigyók, békák, rovarok élettevékenysége a meleg csökkenésével arányosan fogy s' az őszi hideg beálltával a föld kebelén keresnek maguknak téli tanyát. A vándor madarak: fecske, gólya csapatokba verődve melegebb tájakra költöznek a halál országából, a hol megtalálják az élet föltételeit. Azok az állatok pedig, a melyek nem bírnak e tájról menekülni, téli álomb merülve várják a természet újra ébredését. És a nagy természet kicsi gyermeke, az egyszerű ember is csak úgy hódol a természet törvényének, mint a többi teremtmények. A mint a megmunkált földbe elhintette a magot, a melynek fejlődése, dús terméshozama képezi léte alapját, szárazra rakja szántó-vető szerszámát, ő maga behúzódik meleg viskójába 's csendes pipaszó mellett várja a tavasz megérkezését; tevékenysége nem igen terjed túl lába s jószágának gondozásán. Mondhatnók: a borz, medve 's más téli alvók módjára ő is átalussza a telet.

Am a kultúra gyermeke sok tekintetben emáncipálta magát a természet nyűgei alól. A hosszú tél számára nem a semmittevés, alvás, hanem más munka, új tevékenység

időszaka. Előveszi faragó szerszámját és gazdasági eszközöket: ásó-, kapa-, villanyelet, gereblyét stb készít fölös számban, hogyha majd a nyári szoros munka idején egyik-másik eltörik, időmulasztás nélkül tudja pótolni. Az asszonyok, leányok, szorgalmasan pergetik az orsót, rokkát (a mint vidékenként divik) s fonják, szövök a szép, tartós házi szőttest. Ime a házi ipar! Százakat takarít meg a családnak, százakat a nagy családnak: a nemzetnek! Midőn aztán a házi iparban túltermelés áll be, a cikkek kereskedésbe jutnak s messze vidékeket árasztanak el vele, a miből úgy a termelőnek, mint a kereskedőnek is meg van a maga „polgári haszna”. Így vált kereskedelmi cikké a szépségtől lenvszon, a kalotaszegi varrottas, melynek mintáit is maguk a Bánfy-Hunyad vidéki magyar nők rajzolják, a csángó szőttek, a torockói és békéscsabai varrottasok, a a harsí csipkeverés-, a torontói-, csiki- és mármarosai szőnyegszövés termékei az erdélyi és felvidéki faeszközök stb.

De a házi ipar külföldön sokkal fejlettebb, mint nálunk. „A lyoni selyem-, a híres brüsszeli csipke-, az angol kés- és fegyver-, crefeldi bársony-, fekete erdői órási- ipar mind házi ipar jellegével bír.” Csakhogy itt gyárakkal kapcsolatos, a melyek a nyers anyagot kiadják családoknak, a mellett azért munkadíjat kapnak, a további elkészítés azonban már gyárilag történik.

Az utóbbi időben nálunk is öröndetes haladás tapasztalható a házi ipar terén, a miben nagy része van a budapesti „iparművészeti muzeum-nak” is. Itt a számba vehető háziipari cikkek kiállíthatók, hogy azokat a nagy közönség megismerhesse s egyúttal az eladást is közvetítik. De a magas kormány is sokat tesz annak emelésére, a mennyiben vidékenként házi ipari iskolákat állít fel, a hol a lakosok egyes iparágakban oktatást nyernek.

A szőlők felujtásával, a szőlőtermelés emelkedésével a csemegeszőlő szállítására mind nagyobb kereslet mutatkozott a vészszőlő font kosarak után, a melyek már csekély súlyoknál fogva legalkalmasabbnak bizonyultak a szállításra. A kereslet eleinte oly nagy volt, hogy a hazai ipar épen nem volt képes azt előállítani s így ezerek vándoroltak ki ezen a címen külföldre. Ezen a bajon igyekezett segíteni Darányi miniszter, a midőn hazánk minden alkalmas vidékén államsegéllyel is előmozdította a kosárfűz termelését és hogy a nép megtanulhassa a kosárfonást, az ország számos vidékén állított számára téli tanfolyamokat és ingyen bocsátotta rendelkezésére a szükséges fűzesszőt is.

Az idei téli idényben vármegyénk három községe részesült e kedvezményben és a Nógrádvármegyei gazdasági Egyesület révén városunkban létesült a kosárfonó tanfolyam.

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Nem érdemlelt szemrehányás.

1850. jan. 10.

A szegény magyarnak
Szemére azt veti
A világ, hogy csak szép
Mullját emlegeti.
Ne bántsd, ha abban él,
Könnyebben kitelel,
Az okos magdért
Mindenkor megfelel...
Tekints vissza a nagy
Hunyady fídra,
Lelked sír, hogy nem lel
Százada mására!
Mig ő volt búlványod,
Addig volt mindened;
Haragod' és kardod'
Rettegte ellened!
Haj! de ez mind elmúlt,
Most már nincs Mátyásod!
M: lőnkre jutottál
S könnyen nő rovsod.
Hogyha szabadon írsz,
Vagy szabadabban szólsz:
Felségsértő neved

S Josephstadtba rukkolsz,
Bajtárs! hidd el, nekünk
A rövidet huzzák, —
S ha tíz bőrünk volna,
Tisztára lenyuzzák!
Hát a szegény költők!
Mennyit veszítének,
Mióta hallgat a
Czinkotai ének?
Mióta lejárt a
Billikomuk kora
S a fogasról ellúnt
Ezüst kantárok sora!
Kérlek, hogy' legyen ma
Egy költőnek vicce?
Szemüveg kell, hogy lásd:
Három korty az itce?!

Parlagi,
(n. Hajós Zsigmond.)

A paplan alkonya.

Nyolcvannégy lavaszt értem meg. Olvasni nem tudok már 15 év óta. Nem azért nem tudok, mert aggkori gyenge vagyok, hanem mert egy véletlen szerencsétlenség következtében szemeim világát teljesen elvesztettem.

Tizenöt év óta a világban történelekről csak azt tudom, amit az őrizetemre mellem rendelt Borka néni jónak lát tudtomra adni, vagy amit esetleg jónak lát felolvasni.

Borka néni igen jó asszony és sok minden érdekli. Mindent nagy bőbeszédűséggel, de érdekesen tud elmesélni s azt ami nagyobb hatással van rá nap—nap után eldarálja. Véleményezés végett némely dolgot ötvenszer is elémbe tálat. Mostanában a lég-hajók, repülőgépek és ezek föltaólól érdeklik. Az összes repülők között valami gróf „Czipeljen” és „Nerijjolt” a kedvencei. Örömet szerzek neki, ha kijelentem, hogy határozottan ők az elsők.

De ime az elbeszéléseit hogyan találja fel: A technika szédületes gyorsasággal halad előre. Ma már pár óra alatt Pesten lehet az ember. Ötven évvel ezelőtt azonban ha valaki Miskolcra Pestre ment végrendeletet csinált. Kénytelen volt vele. A 10—15 napig tartó szekéren való utazás az időjárás szeszélye s a rablóvilág fénykora bizony indokoltak minden elővigyázatot.

Az első vonat robogása lázba hozta az egész világot. Így voltunk, vagyunk és le-

A jelentkezők száma elég kecsegtető volt, hatvannyolcan óhajtották megtanulni ez ipar-
ágot és járnak 13-an, mond: Tizenhármán!
azok is gyenge, fejletlen gyermekek.

Valjon minek tulajdonítsuk népünk ezen
indolentiáját? „Vallásos érzületének” kifo-
lyása-e, ragaszkodva a szentírás ama szava-
ihoz: „Tekintetek az égi madarakra, me-
lyek nem vetnek, nem aratnak, mindazáltal
a ti menyei Atyátok ellátja azokat.”

Avagy talán hűek akarnak maradni a
már kiadott jelszóhoz: „Tanítást nem foga-
dunk el senkitől.”

De bármilyen legyen is az ok, az egyszer
bizonyos, hogy a ki a segítő kezét ellöki
magától, az hiába fog rimánkodni más al-
kalommal.

Mégegyszer a „Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat”-ról.

Az a hírlés járja, hogy ez az ujság a
szécsényi takarékpénztár részvénytársulat
lapja. Hanem persze takarékpénztári ember
erről nem tud semmit.

E hírléshez aztán ezt a következtetést
füzték: a szerkesztő változás e hírlés
folytán állott be.

Mi a kik törődünk ezzel az ujsággal
odaig, hogy írunk bele, végezve azokon a
kiknek neve a címlapon nyomtatva van, —
elmondhatjuk, sem arról a mi e szerint hírlés,
sem az ahoz fűzött következtetésről
csakugyan nem tudunk semmit.

Felkellett említeni, mert köztekintetből
a szécsényi takarékpénztár részvénytársulattal
foglalkoznunk kell, a mikor ideje van, s
bizony azért hogy ilyen hírlés ne szálljon
tovább, nem járhatunk el úgy, mintha ez a
részvénytársulat nem léteznék.

A kinek kedve telik benne, folytassa.
Mi ezzel, a mit elmondtunk, végeztünk.

Telrát kiegészítőjéül annak, a mit a
szécsényi takarékpénztár részvénytársulatról
e lap legutóbbi számában üzlet ember írt,
— tartom én nem üzlet ember helyén való-

nak az intézet jellemzéseül egyet-mást el-
mondani.

Az első, hogy abból a kétn millió nyolc-
százezer korona betétből, a mi a közzétett
mérleg szerint az intézetnél elhelyezve van,
a felénél sokkal több a járás népességének
— legeslegnagyobb részben földművesek és
munkások — megtakarított pénze.

A miből azt a következtetést vonom le,
hogy a földművelő és munkás népréteg va-
gyonosodik. Emlegetem pedig mind ezt a
takarékosagra és szerzésre további buzdi-
tásul.

Valamint levonom belőle azt a követ-
keztetést is, hogy a szécsényi takarékpénztár
vészvénytársulat a járás népességének ugy-
szólván bankárja, a kire a népesség pénze
kezelését bizalommal bizza.

Szóval egészséges állapot tünete.

Tovább azt akarom elmondani, hogy a
takarékpénztár üzletkörünek ugyszólván leg-
belterjesebb része, hogy a járás népességé-
nek kölcsönre szoruló ezreit és ezreit ellátja.
Ezzel kipusztította a helyi uzsorát. Mondjuk
átalánosságban: az uzsorát. A ki kölcsönre
szorul, megkapja a takarékpénztárban — ha
egyáltalán lehet adni neki — s ezt a járás-
ban minden ember tudja.

A takarékpénztár ezen üzletének biztos-
ságaért — mi nélkül nem mivelhetnék — a
járás minden lakossa hitelképességéről tájé-
kozódva van. A minek alapján a népesség
hitelszükségletét öntudatos tervszerűséggel
látja el. Szóval ily értelemben is bankárja a
népességnek. A nép által gondozására bízott
pénzt a nép szükségleteire értékesítve. S a
tapasztalás igazolja, hogy a kölcsönre szo-
ruló közönség legnagyobb zöme kötelezett-
sége teljesítésében a takarékpénztárral szem-
ben mennyire lelkiismeretes és pontos.

Ez is egészséges viszonyok bizonyossága.
Csak ennyit akartam elmondani.

H I R E K.

Graf Mallath Géza választó kerületünk
országgyűlési képviselője folyó hó 17-én,
délután tartott beszámolót Szécsényben az

„Oroszlán” vendéglő nagytermében. A járás
majd minden községe képviselőjében elég szép
számban megjelent választók lelkes éjen-
zéssel fogadták a közibük érkezett képviselőt,
ki is üdvözlővén az egybegyűlt választó kö-
zönséget, képviselői voltának ideje alatt elő-
fordult politikai események sorozatát, a Coa-
litió feloszlását, majd a függetlenségi nagy
párt szétszakadását, Lukács és Gróf Khuen
Héderváry próbálgatásait korhűen adta elő.
A mostani nehéz viszonyok ecsetelésénél
Öfelség: merev állásfoglalását, Ausztria és
a Kamarilla intrikáit nemzeti követeléseinkkel
szemben igen találóan és elmésen jellemezte:
(mely mondás régebben reá és cselédeire
vonatkozólag lett mondva egy kéregető által)
„Az Istenke jó, de ezek az apró szentek go-
noszok”. Végül megköszönte a választó kerü-
letnek ezideig belé helyezett bizalmát, de te-
kintettel arra, hogy már egy év óta tartó
betegsége hosszabb idei tengervidéki tartó-
zkodást és gyógykezelést igényel, arra kéri a
választókat, hogy a bekövetkezendő új vá-
lasztásnál személyét ne hozzák kombinációba
mert a mandátumot jelzett betegsége miatt
nem fogadja el. — Ezután Vancsó Béla e-
melkedett szólásra, ki többször is hangoz-
tatta, hogy nem tartozik ugyan ahhoz a párt-
hoz, melyhez a nemes Gróf tartozik, de te-
kintve, hogy a képviselő úr úgy a járás,
mint az egyes községek érdekeinek előmoz-
dítása körül, sőt egyesek kérése sikerésítése
körül még olyanokkal szemben is, akik nem
szavaztak reá, mindig a legszívesebben járt
el, melyért a kerület érzelmeinek tolmácsolá-
saként köszönetet nyilvánít, a kerület kép-
viselőségét újból felajánlotta, s felkérte Gróf
Mallath Géza urat, hogy egészségének helyre-
álltával újból fogadja el; egyben arra is
felkérte, hogy bekövetkezendő alkotmányvé-
delmi küzdelem esetén még gyógykezelésé-
nek megszakításával is jöjjön vissza a kerület
vezetésére.

„Annalmus Nemo” aláírással érdekes
nyílt levelet olvastunk a „Nógrádi Hírlap” e
heti számában a balassa-gyarmati főgimná-
zium matematikai tanárához intézve. Azt
kérde fentnevezett, mily arányban áll az a

szünk minden korszakot alkotó találmánnyal.
Igy vagyunk a repülőgéppel is.

A repülőgépek ma még tökéletlenek.
Semmi gyakorlati hasznuk nincsen. Mégis
felhalmozókkal koronásfők paroláznak. Gróf
„Czipeljen” fejere a németek hatalmas csá-
szárja babérkoszorút tisz. A magyar király
meg szerencsésének tartja, hogy Gróf „Czi-
peljen”-nek bemutatják. „Nerijott” 15 perces
levegőben tartózkodásért százezreket vág
zsebre Budapesten és csudájára oly sok ember
verődik össze, amily emberömeget meg a
vén Rákosmezeje sem hordott a hátán.

Ha a repülőgépek annyira tökéletesek
lesznek, hogy a levegő tényleg meghódított-
nak lesz mondható, ha egyes emberek ma-
darmódra repülhetnek, s ha majdan oly kön-
nyedén s ol sűrű egymásutánban repülnek
el fejtünk felett a biztosított alkotmányok,
mint most az ég madarai; akkor csakugyan
új korszak veszi kezdetét és minden ma léte-
ző intézményünk teljes átalakulást igényel.

Átfog alakulni minden. Még a női kala-
pok is. Nem. A női kalapok teljesen letűn-
nek a bájos fejecskekről. Nem is lehet más-
kép. A felhők között székelő rendőrség a
menyő nagy kalapoktól nem látna a sok-

szor kíváncsi szép női arcokat s a hűnős
nő egy fene nagy kalap fedezete alatt nyu-
godtan átsétálhatna akár Amerikába is. Illik
tudni, hogy ekkor már az Ó és Újvilág hid-
dal lesz összekötve.

A nőknek csak kendő viselése lesz meg-
engedve, minek következtében a lándzsá-
nagyságu kalaptűk ellen folytatott harc azon-
nal megszűnik.

Határozottan meg lesz tiltva, hogy az
utóra és házak közé bárki is fákat ültessen
mert a fák galyai között észrevétlenül meg-
huzódhatnak a tolvajok és csirkefogók s
a levegő rendőrei karinaik közül könnyen ki-
siklanának.

Fákat csak a rendőrség által engedé-
lyezett sétatereken ültethetünk, ahol is
még földönjáró rendőri különítmény tesz
szolgálatot.

A házbér elképzelhetetlen magasságra
szökik fel, mert míg ma minden lehetősebb
ember arra törekszik, hogyha lakó is, leg-
alább utcai lakása legyen; hogy ne csak a
szoba négy falát vagy esetleg a szomszéd-
háznak onladozó tetőzetét legyen kénytelen
nap—nap után bámulni, hanem az utcán
történekről is saját szemével győződhessek

meg s gyönyörködhessek a járó-kelőkben
addig a levegő tényleges meghódítása után
csak annak lesz szórakozás, aki kényelmes
meleg szobából szemlélheti a lég utasait és
a világűrben koválygó millió és millió égi-
testet. Ez azonban a mai építkezési rendszer
mellett kizárt dolog lévén, az építkezések
terén oly óriási változások lesznek, amint
az utóbbi ezer esztendő sem tud felmutatni.
Rövidség okáért csak azt említem meg, hogy
az ujonnan építendő házak mind földszinte-
sek, tető nélküliek lesznek s a menyezetet
egy—egy hatalmas üveglap fogja helyette-
síteni.

Ily üvegletőzött lakásokból éjjel-nappal
láthatjuk a szabad természetet. Épügy győ-
nyörködhetünk a holdvilágos, csillagos éj-
szakokban, mint isteni borzalommal és féle-
lemmel szemlélhetjük a vihar tombolását.

A ma üzött iparágak legnagyobb része
megszűnik, mint megszűnt a vargaság, vagy
mint muló félben van a takács ipar. Egész
új iparágak keletkeznek. De hogy mily sor-
rendben s az új korszak hányadik évében
szűnik meg vagy alakul át egyik—másik
iparág, azt bizzuk az akkori korra.

Egy azonban bizonyos. Bizonyos hogy

2121 korona összeg, melyet a három hatalmas balassagyarmati pénzügyintézet jólékonycélú adományként számol el ezen bank több mint 21000000 koronányi vagyonához. Kíváncsian várjuk ugyan a választ, bár nincs mit megjegyezni valónk. Azt az egyet azonban a legteljesebb örömmel látjuk és konstatáljuk, hogy a mi városkánkbeli takarékpénztár egy-maga az említett három bank által adományozott összegnél jóval többet áldoz évenként, a jólékonyság oltárán.

Gyász. Abbáziában folyó hó 11-én elhunyt Szigethy Ferencz pénzügyminiszteri tanácsos földi maradványait haza hozták Nógrádmegyerbe, hogy az örök álomot a családi sírholtban a rokonok között aludja. Temetése január 18-án volt, melyen nemcsak Szécsény és a környék, de Losonc, Balassagyarmat és Budapest is nagyszámban volt képviselve az elhunyt barátai és tisztelői által. A pénzügyminisztériumból Czajlik, Várady és Battenberg osztálytanácsosok s Benedek miniszteri titkár jelentek meg a végtisztesség adáson.

Az özvegy és a két árva irányában megnyilvánult nagy részvét, ugyancsak a ravatalra helyezett kocsiszámra menő szebbnél-szebb koszorúk halmaza mutatta hogy mily közszereletnek örvendett az elhunyt. Szeretett mindenkit, szerette mindenki. Szorgalmas, munkás, tehetséges és puritán jellemű jó ember volt. Nyugodjon békében, — béke lengjen drága porai felett.

Közgyűlés. A szécsényi takarékpénztár r. t. ez idei évi rendes közgyűlését folyó hó 16-án tartotta meg Pintér Sándor intézeti elnök elnöklése alatt, aki a közgyűlés megnyitása után meghatározott szavakban emlékezett Szigethy Ferenc miniszteri tanácsos, az intézet alelnökének s hosszú éveken át igazgatósági tagjának folyó évi január hó 11-én Abbáziában történt elhúnytáról s akinek javaslatára a közgyűlés az elhunyt emlékének jegyzőkönyvi megörökítését határozta el. A közgyűlés a tárgysorozat lefolyásával foglalkozott s e részben az igazgatóság s felügyelő-bizottság jelentéseinek tudomásul vétele mellett az igazgatóság javaslata értelmében rendelte el felosztatni az évi 48021 K. nyereséget, amiből szorosán véve a legközvetle-

nebbül az érdekel bennünket, hogy valóban bőkezűen gondolkodik a közcélokról; 1920 koronát rendelt e célra a közgyűlés, de a ki az intézet nyereség-vesztesség számlájába bepillantott, az láthatta, hogy ezenfelül még 500 koronát adott a helyben felállítandó Rákóczi szobor alapra. Kimutatva tehát 2400 koronán felüli összeget juttat az i. é. is közjólékonycélokra. Bizony hasonló erejű pénzügyintézet kevés van az országban, amely megfelelően gondolkodik és tenne. Tárgya volt a közgyűlésnek hely. igazgató, ügyész s 1 igazgatósági tagnak 5 évre választása is. Helyettes igazgatóul ezúttal is az intézetnek eddigi helyettes igazgatóját Pokorny Pált, míg ügyészeül Révay Sándort választották meg egyhangúlag. Igazgatósági tagul pedig a közgyűlés az ügyészi állásáról lelépő Pintér Sándort választotta meg, aki a pénzügyintézetnek alapítása óta volt ügyésze. A társulat főle, mint ügyésztől, érzékeny búcsút vett, mit ékes szavakban Szimonides János részvényes tolmácsolt. Maga a lelépő ügyész ezután meghatottan mondott köszönetet azért a bizalomért, amelylyel őt részvényesek s vezetőség állandóan megtisztelték, az intézet utolsó 10 esztendőös ciklusáról adott vázlatos az előbbi időszakokkal egybevetett ismeretelést, amely után a közgyűlés a vezetőségnek s tisztviselőségnek az elnök javaslatára jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki.

Közgyűlés. A „Szécsényi Néphank” ez évi rendes közgyűlését, február hó 13-án d. e. tíz órakor tartja meg.

Pályázat aljegyzői állásra. A lapujtói aljegyzői állásra folyó 28-ig adhatók be pályázatok. Az aljegyző fizetése 1000 korona és 200 korona lakbér.

Tanszerek ingyenes előmozdítása. A tanítói javadalmak kiegészítéséről szóló 1907. évi XXVII. törv. cikk végrehajtására kiadott utasításban megjelölt tanszerekből 400 példány fog az idén az erre rászorult községi és felekezeti iskolák részére kiosztatni. Az iskolaszékek ez iránti kérvényei a vármegyei k. tanfelügyelőnél nyújtandók be. A folyamodványok felszerelésére vonatkozó utasítást az illetékes iskolaszéki elnökök egyházfóhalóságaik útján veszik.

Automobil járas. Éltrevaló ideát pendített meg egyik rendes előfizetőnk. A rákosmulyadi feltétlen gyógyhatású fürdő ugyanis a gyógyulást keresők által a mai közlekedési eszközök mellett vagy időben, vagy pénzben nagy veszteséggel jár. Ha vicinálison megyünk, egész napunk oda vész. Ha bérkocsit veszünk, akkor meg egy fürdő legalább is 20 koronába kerül. Előfizetőnk a fürdő könnyebb megközelíthetőségét akként óhajtja megoldani, hogy automobil közlekedést tervez Losonctól Szécsényen át B.-gyarmatra. A minden haladást elősegítő körök már is egész komolyan foglalkoznak az eszmével s részvénytársasági alapon akarják a kérdést megoldani akként, hogy 20 koronás részvények kibocsátása által oly tőkét hoznak össze, melyen két 16 üléses automobil lesz beszereshető, amelyek naponta 8-szor tennék meg az utat Losonctól B.-gyarmatig és vissza.

Színészek Szécsényben. A kisvárosiaknak élete egyhanguan folyik le. A napok kétségbeesett egyformasággal mulnak el. Bocsánatot kérek a banalitásért, de ebben az egyhangúság és unalom sivatagjában jólékony oázis, a mikor egy-egy jobb színtársulat pár hétre közénk jön. A mit tapasztalhattunk szerdán, a megnyitó előadáson? Jött ide egy társulat

melyről bár nem szokásunk semmit sem érdemén felül becsülni, megállapíthatjuk azt, hogy már régen nem volt ilyen jól szervezett, kitűnő erőkből álló társulathoz szerencsénk; s ime az első előadást meghallgatni csak nagyon kevesen tartották érdemesnek. Még azt sem mondhatjuk, hogy azok nem jöttek el a kik gyakran rándulnak a fővárosba és így talán látatlanban lekicsinyelték ezt a társulatot. Nem, éppen ezek mind eljöttek és nem bánták meg. Fulda Lajos „Tökölkő” című vigjátékát adták pompás összjátékkal. Az összes szereplők feladatuknak magaslátán állottak. Meg kell emlékeznünk különösen Csanádi Lenkéről, ki egy parti-vadász, kedves mama, később kiálhatatlan anyós alakításával könnyezésig megkacagtatta a közönséget. Kitűnő volt Szécskai Árpád, mint sokszínű, furfangos de mindenekfelett világfi ügyvéd. Nagyon jók voltak Salgó Ilonka, Halász, Radócz és régi kedves ismerősünk Szigethy Antal. A kisszámú közönség kitűnően mulatott, sokat tapsolt és egy kellemesen eltöltött este emlékéit vitte haza.

Lapunk múlt számában „A végzet szélsége” című közlésébe értelemzavaró hiba csúszott be, a mennyiben e szó helyett: „elismert” — „elemeit” olvasandó.

Kávéházi beszélgetés.

— Hogy egy két odavetett megjegyzésen annyira dűbhe gurultál? S épen azon, hogy te is vagy olyan hazafi, mint a kiknek nevei érc táblába vésettek? Vagy talán nem vagy? — Nem akarod e megérteni: azért ha valaki úgy beszél, sem nem felforgató, sem nem demagóg. Egyszerűen arról van szó, hogy te is, meg én is, meg a tízenharmadik is valamennyi magyarok és emberek vagyunk, ebben a létben öccsöl, annyira mint mindenki más, akárki. Meg arról, hogy ennek át kell menni a köztudatba, úgy hogy ne csak töredék vallja. A békés társabalmi lét és fejlődés útjának megerősítésére. Téged nem bánt hogy demokratának neveznek? Jelölj annak, hogy olyan is van, a ki nem az! Vagy is csak töredék vagyunk. Holott ennek az elnevezésnek léteznie se lenne szabad, mert minden embernek embernek kellene tartani a másikat, olyannak mint maga s akként eljárni vele minden dolgába. Nem vélemény ez; a lét van ebben. Valjon az a gyerek a mikor születik, más e több e mint gyerek, akárkié. Aztán az a hazafiság! Kell e, szabad e azt hangoztatni, tán dicsekedni vele? Valami különlegessége az talán — kiválasztottaknak? Csak nem kell vitatnod talán, hogy férfi vagy? Az hogy hazafi vagy, nem e olyan természetes, magában értetődő, minthogy a lélegzéshez a tödődnék levegőre van szüksége? Mikor Szolnoknál a szegedi zászlóalj szuronyszégrezve megrohanta az ellenség nehéz lovasságát Jómegben, a mi olyan cselekedet volt, hogy hozzá fogható másikat nem jegyezhetett fel a hadtörténelem, — a mikor megcselekedték, arra gondolt e valamelyik, hogy ő hazafi? S megtették volna e ha nem azok? És ez elképzelhető, hogy ha látsz az utcán megrakodott nagy hosszú szekert befogva hat cimerez ökörrrel, a másét, arra gondolsz miért nem a tied; miért azé a másé, szóval gondolatban elkívánod a másét. De valjon elképzelhető e, hogy mikor Deák Ferenc az ország alkotmányos jogaira hivatkozik, ne érezze együtt vele? Hogy hazafi vagy, olyan mint hogy élz. A mikor a hazafiságotat hangoztatják, olyan mintha kétségbe lehetne vonni, van-e? Valjon beszél e arról valaki, hogy ép kéz láb ember vagy? Vagy. Ebben az is benne van hogy hazafi vagy. És ha így kell lennie, valjon az a cselekvés, a tied mint mindnyájé nem szabadabb és hatalmasabb e? — De talán azon botránkozna meg a kinek az a kenyér

a paplaniparnak az új korszak megnyitával vagy megszűnni, vagy teljesen átalakulni kell így nem maradhat. Mert valamint mi látjuk puha nyoszolyánkban a levegő utasait, úgy ők is fetszik vagy nem, be-bekandikálnak azokba a lakásokba amelyek felett utjuk elvisz.

És van-e aki ne ismerné az alvók ama öntudatlan furcsa szokását, hogy álmukban a paplant le rugják magukról...

Ha van is, az nem lehet sem agglegény, sem pedig szalmaözvegy.

A természetnek ezek az éjjeli folyton csettő-bottló különlegességei, a kik minden-hová, mindenbe beleűtik az orrukat; a kik ha a paplanok maradnak, a helyett hogy a földön kőszálnának, mint most, éjjelenként inkább a levegőben fog kőszálni mint a de-nevérek, lakásról-lakásra röpködve, pislogva leskelődve: formás gömbölyű vállacsakákról mikor csuszik félre a paplan... Vagy tudja is a f... igazítja ki zavarában Borka néni, Azt-e, mit-e... vizsgálgatnának ezek a sem-mirekellő erővelélt imposztorok.

keresete? Ugyan nem bocsátottál meg annak a szálnak, hogy utalt Hazafi Verei Jánosnak? — Vagy éppen az lenne bűn, bangoztatni azt az igazságot, hogy a hazafiság nem iparfejlesztő hatalom? Először is az igazság kimondása soha sem bűn, és soha sem lehet bűn. Aztán ugyan elég lenne e és mire lenne elég: ha megmaradnánk eljárásunkban egyben és másban, mindenben a hazai ipar fejlesztésében, is annyira, hogy lelkesedéssel elhatározzuk? A lelkesedés az elpárolg, annál gyorsabban, minél vérmesebb vagy; és ha elpárolgott, mi lesz akkor a határozattal, a mi azért lett, mert lelkesültél. Hanem ha ceruzáddal a kezeden számlasz, aztán úgy különbözteted meg: ez francia, ez angol, ez német, ez osztrák és ez magyar ipar termék s a számlásod nem üt ki a magyar hátrányára akár vidd, akár eladd, ez a hazai ipar fejlesztésre erősebb fundamentum, a vétek e ezt megmondani? Várhatnak e tőled többet, mint hogy tisztességgel jársz el élet foglalkozásodban, s nem ismered e fel, mekkora megkíszeblételed van abban, ha fellételezteik, hogy tudnád a magyar ipart mellőzni? Sőt a ki azokat a megjegyzéseket oda vette, nagyon sokra érték, mert feltételezi, hogy mikor üzleteidet kötöd, nincsen szükség, hogy a nemzet szeme ellenőrd legyen, s a figyelmeztető szózat visszhangozék lelkedhen: látlak, — mert véredben és agyadban így hétköznapi minden tetteidben, magyar voltod teljessége van.

MEGHÍVÓ.

A Szécsényi Népbank Részvénytársaság
1910 évi február hó 13-ik napján, délelőtt
10 órakor Szécsényben, a városháza
tanácstermében tartandó

IV-ik évi rendes közgyűlése.

A KÖZGYŰLÉS TÁRGYAI:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztése és tárgyalása.
2. Felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. Az 1909. évi nyereség felosztása.
4. Igazgató fizetésének megállapítása.
5. Helyettes igazgató, 6. esetleg 6 igazgatósági tag választása 5 évre.
6. Alapszabályszerűleg beadott indítványok tárgyalása.

Szécsény, 1910 január hó 18-án.

A Szécsényi Népbank Részvénytársaság
Igazgatósága.

Az eredeti zárszámadások délelőtt 9 és 12
órák közt a közgyűlés napjáig az intézet
helyiségében megtekinthetők.

Kitüntetés!



Kitüntetés!

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon.

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Előre munkáért kitüntetés állami arany-
éremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkoszorúk-
és szalagokban.

Videki megrendeléseket pontosan eszlelik.
Tisztelettel

ULIP ISTVÁN
virágkötő specialista, Losoncon

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papirkereskedése,

Szécsényben.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai
munkákat a legjutányosabb árakon.



M. Kir.

Dohány és Szivar áruda.

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piaortéren.



Raktáron tartja a legjobb minőségű
hengermalmi liszteket, továbbá
jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.



Rendelmények házhöz szállíttatnak.

Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

Hirdetések jutányosan közöltetnek e hírlapban.